

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๘/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายวิทยา ศิริพงษ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสมชาย สุนทรวัฒน์) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ความเป็นมา

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง” ได้ตรวจสอบพบว่า นายวิทยา ศิริพงษ์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสมชาย สุนทรวัฒน์) ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

คำวินิจฉัย

นายวิทยา ศิริพงษ์ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ถูกร้อง” เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายสมชาย สุนทรวัฒน์) จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๑ จึงต้องยื่นบัญชี ๑ ในกรณีเข้ารับตำแหน่งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่ง คือภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ต่อมาได้ลาออกเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ๑ กรณีพ้นจากตำแหน่งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งกล่าวคือ ภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๒ ผู้ร้องได้ตรวจพบว่าผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ ทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว ๑ ปี จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงถึง ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งผู้ถูกร้องได้มีหนังสือชี้แจงต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ สรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องมองข้ามโดยคิดว่าไม่ต้องยื่นบัญชี ๑ และขอยอมรับผิดชอบทุกประการ แต่ในขณะเดียวกันผู้ถูกร้องก็หา

ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งๆ ที่ได้รับทราบแล้วว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ๑ ดังกล่าว นอกจากนั้นแล้ว ผู้ถูกร้องยังได้ยื่นคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อแก้ข้อกล่าวหาอีกด้วยว่า ตนเข้าใจผิดโดยคิดว่าไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชี ๑ ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากตนได้เคยยื่นบัญชี ๑ ไว้แล้วเมื่อครั้งรับราชการในตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และว่าความเข้าใจผิดดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะตนขาดความรู้และเวลาเบาปัญญาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ จึงมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามนัยข้อกำหนด ๑ และตลอดเวลา ๓๐ ปีที่ตนรับราชการมา ตนก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและยึดปฏิบัติตามระเบียบของราชการ โดยตลอดจนกระทั่งเกษียณอายุโดยปราศจากข้อต่างพร้อย ในที่สุดผู้ถูกร้องอ้างว่าตน “มิได้ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด” พิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงของผู้ถูกร้องไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ตั้งใจไม่ยื่นบัญชี ๑ การที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าในการรับราชการที่ผ่านมา ตนได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมาโดยตลอดนั้น เป็นข้อต่อสู้ที่รับฟังไม่ได้ เพราะหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ เป็นเรื่องคนละเรื่องกับความซื่อสัตย์สุจริตกล่าวคือ ผู้ที่พิสูจน์ได้ว่ามีความซื่อสัตย์สุจริตโดยสมบูรณ์แล้ว ก็ยังคงมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะอยู่นั้นเอง

อาศัยเหตุผลตามที่กล่าว จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑ ภายในเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด และเป็นอันต้องพ้นจากตำแหน่งไปตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดต้องยื่นบัญชี ๑ ครั้งแรก (กรณีเข้ารับตำแหน่ง) คือ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลา ๕ ปี นับจากวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่ต้องพ้นจากตำแหน่งเป็นต้นมา

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ